

ganste enig heri. Jeg troer nemlig, at, hvis Sætningen skal være rigtig, skal man udelade de Ord: „naar gunstig Leilighed tilbyder sig“; thi jeg troer, at Diebliffet altid er gunstigt, og vil vise sig i Længden, at have været til Statens store Fordeel. Vi have havt Aaringer med høie Priser paa Jordegodser; men hvad har Staten gjort, for at sælge dem? Jeg erindrer, at Bjørnsholms Gods med — om jeg ikke feiler — 3 Hovedgaarde blev for 6 à 7 Aar siden sat til Auction; men derved blev det, thi det var ikke Alvor, at det skulde sælges. Priserne vare i den Tid meget høie; de stige siden endnu mere, og desuagtet tilhører dette Gods endnu den Dag i Dag Staten. Jeg antager, at, hvis dette Gods nu skal sælges, kan det maaffee kun koste $\frac{2}{3}$ af hvad det kunde have kostet for 3 Aar siden. Men desuagtet paastaar jeg, at Staten vil staae sig godt ved i Diebliffet at blive af med det. Thi, naar man fremdrager Regnskaberne for de kgl. Gods, vil man finde, at de give et overordentligt lidet, og mange af dem slet intet Overskud. Jeg mener, at det er bedre, at tage Noget end slet Intet. Hvoraf kommer det, at vi have kgl. Resolutioner for, at Salg skal forsøges, men at Salg dog ikke har fundet Sted? Jeg troer, det kommer af den locale Beskyrelse; de, som nærmest have med det at gjøre, Forvaltere og Inspecteurer, finde Tiden aldrig gunstig (Hør!); men disse Folk skal man ikke spørge, man skal strax resolvere, at Salg skal finde Sted. Og derfor skal jeg til 3die Behandling forsøge at faae et Forslag stillet, som skal gaae ud paa en bestemt Beslutning, ikke om at sælge Godset, „naar en gunstig Leilighed viser sig“, men at sælge det ubetinget for hvad man kan faae for det. — Det, vi her have for, kaldes Indtægtsiden, og man skulde altsaa vente, at de opførte Poster vare saadanne, som gave Indtægter; jeg formoder ogsaa, at denne Omstændighed er Grunden til, at Jagtvæsenet er opført med en Indtægt af 1 Rbd.; men jeg paastaar, at Jagtens Drift koster Staten over 10,000 Rbd. aarlig, og, hvis det skulde blive benægtet, saa er jeg villig til nærmere at bevise det. Men, kan man nu kalde det en Domaine, en Rettighed: at drive Jagt, som koster flere Tusende Rigs-

bankdaler? Dernæst maa jeg spørge: hvad er vel Grunden til, at Staten vil lønne Jagtbejtente, da Jagtvæsenet slet ikke afgiver nogen Indtægt? For god Ordens Skyld vil jeg foreslaae, at man ved næste Budget faaer Jagtvæsenet overført paa Udgiftsiden, og faaer der opført Alt, hvad det koster Staten at gaae paa Jagt (Latter); og saa troer jeg virkelig, at den offentlige Mening vil blive enig om, at denne Industrie ikke er værd at drive, ligesom det overhovedet ikke er værd for Staten at drive nogensomhelst Industrie. Jeg troer, at, naar man faaer at see, hvad alle saadanne offentlige Indretninger koste, og, naar vi f. Ex. fik Dinene op for, at hver Forestilling paa det kgl. Theater koster Staten over 500 Rbd., saa vilde vi om den Ting og om mange flere komme til den Tanke, at det var bedst at lade dem ophøre at staae under offentlig Varetægt.

Tscherning: Allerede igaar bragte den første Taler, som talte i denne Sag, Gjenstanden hen paa et mere almindeligt Standpunkt, hvor det ogsaa skulde være mit Ønske at føre den hen igjen, da just den ærede Finantsministers forskjellige Udtalelser have givet særlig Anledning dertil; men førend jeg gaaer til det, som vil være det vigtigste Formaal, jeg har stillet mig, skal jeg dog berøre et Par af de særligt foreliggende Punkter. Jeg troer saaledes, at den sidste ærede Taler har gjort saavel Budgettet som Udvalget noget Uret, naar han under det Bilag, som her foreligger, ikke kan finde sig i Udgifter. Dersom en Mand, som holder Huusholdning, kunde stille sin Huusholdning saaledes, at han havde lutter Indtægter, men ingen Udgifter, saa er det vist, at det var let for ham . . .

Jespersen: Jeg har sagt, at her ikke bør findes Poster, som kun give Udgifter og ingen Indtægter.

Tscherning: Jeg kan gjerne blive ved hvad jeg har sagt, at, dersom enhver Huusfader kunde stille sig af med alle Poster, som kun give Udgifter og ingen Indtægter, og ikke fortsætte Regnskab saaledes, at han balancerede Indtægter med Udgifter, saa var han lykkelig . . .

Jespersen: Men, han sætter ikke Udgifter paa Indtægtsiden.